

Zoneterapi i praksis

Det andet vigtige element i zoneterapeutens arbejde herhjemme – at han eller hun arbejder holistisk – betyder, at det er klientens hele situation, der lægges vægt på ved behandlingsarbejdet. Udover de fysiske symptomer, som typisk har motiveret til besøget hos zoneterapeuten, kan også følelsesmæssige, sociale, ernæringsmæssige eller andre relevante relationer være afgørende for, at klienten har det, som hun/han har det.

Med andre ord: I en zoneterapeutisk klinik prioriteres teknikken, men også elementer som tid til at få talt i dybden samt opbygge den nødvendige tillid mellem behandler og klient, fokus på det hele menneske og et velfungerende samarbejde højt. Det er det, der i væsentlig grad adskiller zoneterapi fra andre behandlingsmetoder.

Hensigten med den zoneterapeutiske behandling er, som nævnt ovenfor, at sætte de selvhelbredende kræfter i gang. Dvs. sætte kroppens egen proces i gang med at genoprette balancen og ligevægten i kroppen. Og derfor er denne terapimetode så velegnet til de fleste tilstande og symptomer. Den kan anvendes til akutte og kroniske sygdoms- og smertetilstande, og afhængig af, hvordan symptomet er opstået, kan der både arbejdes forebyggende, behandlende eller lindrende med metoden. Kroniske sygdomstilstande er dog selvsagt mere behandlingskrævende end akutte tilstande.

Metoden kan bruges separat eller komplementært til anden etableret behandling. F.eks. separat som metode til behandling af fordøjelsesproblemer hos helt små børn, og komplementært som metode til samtidig behandling af cancer i det etablerede system. Zoneterapi afhjælper her mange af de gener, konventionel behandling typisk giver ved kemokure og strålebehandlingsforløb.

Måske er det til sammen disse elementer – tid, tillid, ligeværdig dialog og helhedsfokus – der gør zoneterapien så velegnet til mange af de moderne livsstilssygdomme, som lægevidenskaben ofte ikke har redskaberne og den nødvendige tid til at hjælpe med? Det kan betyde, at behandlingen her alt for tit bliver en hurtig løsning og ”reparation” af det umiddelbare symptom.

Uanset klientens tilstand må zoneterapeuten dog ikke garantere helbredelse – se de etiske retningslinjer, som er beskrevet i RAB-ordningen, og som den RAB-registrerede behandler arbejder ud fra i God Klinisk Praksis (se bilag 4).

Den aktive klient

Et behandlingsforløb med zoneterapi foregår altid i et tæt samarbejde med klienten (betegnelser som patient, bruger og kunde anvendes også i praksis). Denne grundlæggende samtale med klienten viser dels, hvordan han eller hun har det, og dels hvilke forventninger vedkommende har til behandlingen/forløbet. Det er her, terapeuten og klienten bliver enige om et fælles mål, som behandleren guider, vejleder, diagnosticerer (se om diagnosticering på side 16). og behandler ud fra. Da zoneterapeuten arbejder holistisk, hvor klientens situation som helhed vægtes, skal behandlingsplanen – der ofte indebærer forandringer i livsførelsen – tilrettelægges efter det. Og her er resultatet betinget af, om klienten selv deltager aktivt. Klientens ansvar er altså en central del af forløbet hos en zoneterapeut, men er også med til at sikre, at behandlingen har mere end kortsigtet og symptomrettet effekt.

Det unikke møde

Mødet med klienten og terapeutens motivation for at møde mennesket der, hvor vedkommende er, er af helt grundlæggende betydning i et godt behandlingsforløb (Thornquist, 2011, Kierkegaard, 1859). Også derfor er tillid, tid og samarbejde så vigtigt. I samtalen og mødet mellem terapeut og klient samt i den konkrete zoneterapeutiske behandling bliver der arbejdet med det aktuelle problem, og klienten bliver hjulpet videre i forhold til at mestre sin situation. Zoneterapeuten kan her ses som et redskab til at hjælpe klienten videre i sin egen hjælp til selvhjælp.

Sådan forløber behandlingen

En konsultation indeholder i hovedtræk samtale og undersøgelse, zoneterapeutisk diagnosticering, selve behandlingen/manipuleringen af zonerne, vejledning, afslutning og evaluering inklusive en ny plan.

Der kan være forskel på varigheden og indholdet af en konsultation afhængig af zoneterapeutens arbejdsmetode, uddannelse og videreuddannelse, erhvervs erfaring og eventuelle speciale. Nogle arbejder med fokus på den psykologiske proces, andre med fokus på de fysiske reaktioner med brug af forskellige behandlingsteknikker, andre igen arbejder mere intuitivt – alt i alt med varierende behandlingstid som følge. En behandlingsproces er også altid individuel, og forløbet og antallet af behandlinger varierer derfor. Dog kan den første konsultation i nogle tilfælde tage længere tid, fordi terapeuten her skal optage den grundlæggende journal og spore sig ind på klienten. Som minimum anbefales to-tre behandlinger for at støtte kroppens interaktion med den zoneterapeutiske påvirkning. Hvis der er en kompleks tilstand med flere symptomer gennem længere tid, kan behandlingsforløbet dog strække sig længere – op til ca. 10-12 behandlinger – men der er ingen øvre grænse for, hvor mange behandlinger et forløb kan strække sig over.

Det kan dog noteres i flere klinikker, at klienter i dag ikke kun kommer, når de bliver akut syge, men at flere og flere mennesker også anvender zoneterapien rent forebyggende og som led i en sundere livsførelse ind imellem de mere symptomrelaterede sygdomme.

Som hovedregel anvendes ca. 7-10 dages pause mellem behandlingerne (dog med et tættere forløb hos børn). Reaktionen på zoneterapien kan nemlig ses op til en uge efter behandlingen som tegn på, at påvirkningen bearbejdes – derfor er en vis pause mellem behandlingerne vigtig.

Zoneterapeutens ansvar og kompetence

Terapeuten lærer gennem sin uddannelse og sin løbende erfaring, hvor han eller hun har sine stærkeste kompetencer. Nogle terapeuter specialiserer sig efterhånden, mens andre arbejder mere allround. Det er dog også vigtigt at kende sine begrænsninger som terapeut, og det er den enkelte terapeuts eget ansvar at sige fra, hvis ansvars- og kompetenceområdet ikke rækker i forhold til det, klienten aktuelt har behov for jf. God Klinisk Praksis (se bilag 4). Terapeuten kan anbefale andre behandlingsformer efter behov eller henvise til egen læge.